

32001L0051

10.7.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 187/45

PADOMES DIREKTĪVA 2001/51/EK

(2001. gada 28. jūnijs),

ar kuru papildina 26. pantu Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta a) apakšpunktu un 63. panta 3. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Francijas Republikas iniciatīvu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Lai efektīvi apkarotu nelegālo imigrāciju, svarīgi, lai visas dalībvalstis ieviestu noteikumus, ar ko nosaka saistības pārvadātājiem, kuri ievēd ārvalstniekus dalībvalstu teritorijā. Turklāt, lai nodrošinātu lielāku šā mērķa efektivitāti, būtu pēc iespējas jānosaka dalībvalstu paredzētie finansiālie sodi gadījumos, kad pārvadātāji nepilda savus pienākumus, ņemot vērā atšķirības dalībvalstu tiesību sistēmās un praksē.
- (2) Šis pasākums ir ietverts vispārīgajos noteikumos, kuru mērķis ir ierobežot migrācijas plūsmas un apkarot nelegālo imigrāciju.
- (3) Šīs direktīvas piemērošana neskar saistības, ko paredz 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencija par bēgļu statusu, kurā grozījumi izdarīti ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas Protokolu.
- (4) Nebūtu jāietekmē dalībvalstu brīvība saglabāt vai ieviest papildu pasākumus vai sankcijas pārvadātājiem neatkarīgi no tā, vai tādi ir minēti šajā direktīvā, vai nav.
- (5) Dalībvalstīm būtu jānodrošina tas, ka ikvienā prāvā pret pārvadātājiem, kuras dēļ var piemērot sankcijas, var efektīvi izmantot tiesības uz aizstāvību un tiesības iesniegt apelāciju attiecībā uz šādiem lēmumiem.
- (6) Šī direktīva papildina Šengenas *acquis* saskaņā ar Protokolu par to iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā, kā noteikts A pielikumā Padomes Lēmumā 1999/435/EK (1999. gada 20. maijs) par Šengenas *acquis* definīciju, lai atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas

Savienību attiecīgajiem noteikumiem noteiktu tiesisko bāzi visām normām un lēmumiem, kas veido Šengenas *acquis* ⁽³⁾.

- (7) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste ar 2000. gada 25. oktobra vēstuli paziņoja par savu vēlmi piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (8) Ievērojot iepriekšminētā protokola 1. pantu, Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā. Tādēļ, neskarot iepriekšminētā protokola 4. pantu, šīs direktīvas noteikumi neattiecas uz Īriju.
- (9) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādēļ tai nav saistoši šīs direktīvas noteikumi vai tās pieņemšana. Ņemot vērā to, ka šā dokumenta mērķis ir papildināt Šengenas *acquis* atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma IV sadaļas noteikumiem, Dānija saskaņā ar iepriekšminētā protokola 5. pantu sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi šo direktīvu, pieņem lēmumu par to, vai tā ievieš šo direktīvu savos valsts tiesību aktos, vai nē.
- (10) Attiecībā uz Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti šī direktīva papildina Šengenas *acquis* tā līguma nozīmē, kas noslēgts 1999. gada 18. maijā Eiropas Savienības Padomes un šo divu valstu starpā par šo valstu asociēšanu Šengenas normu ieviešanā, piemērošanā un papildināšanā ⁽⁴⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šīs direktīvas mērķis ir papildināt 26. panta noteikumus Konvencijā par 1985. gada 14. jūnija Šengenas līguma īstenošanu, kas parakstīta Šengēnā 1990. gada 19. jūnijā ⁽⁵⁾ (še turpmāk "Šengenas Konvencija"), un paredzēt dažus nosacījumus attiecībā uz to īstenošanu.

⁽¹⁾ OV C 269, 20.9.2000., 8. lpp.⁽²⁾ Atzinums sniegts 2001. gada 13. martā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 3. lpp.⁽⁵⁾ OV L 239, 22.9.2000., 1. lpp.

2. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka pārvadātāju pienākumu nogādāt atpakaļ trešās valsts valstspiederīgos, kas paredzēts Šengenas Konvencijas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā, piemēro arī tad, kad trešās valsts valstspiederīgajam caurbraucējam aizliedz ieceļot, ja

- a) pārvadātājs, kuram minētais trešās valsts valstspiederīgais bija jānogādā galamērķa valstī, atsakās to uzņemt savā transportlīdzeklī;
- b) vai galamērķa valsts iestādes ir aizliegušas minētajai personai ieceļot un ir nosūtījušas to atpakaļ uz dalībvalsti, caur kuru tā pārvietojās.

3. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārvadātājiem, kas nevar veikt tāda trešās valsts valstspiederīgā nogādāšanu atpakaļ, kuram liegta ieceļošana, uzliktu pienākumu atrast līdzekļus šīs personas tūlītējai tālākai pārvešanai un segtu ar to saistītās izmaksas vai, ja tūlītēja tālāka pārvešana nav iespējama, uzņemtos atbildību par attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās un atpakaļ nogādāšanas izmaksām.

4. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka sankcijas, kas piemērojamas pārvadātājiem saskaņā ar Šengenas Konvencijas 26. panta 2. un 3. punkta noteikumiem, ir preventīvas, efektīvas un samērīgas un

- a) katrai pārvadātajai personai piemērojamā naudas soda maksimālais apjoms nav mazāks par 5 000 eiro vai līdzvērtīgu apjomu vietējā valūtā atbilstīgi maiņas kursam, kas publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* 2001. gada 10. augustā, vai
- b) katrai pārvadātajai personai piemērojamā naudas soda zemākais pieļaujamais apjoms nav mazāks par 3 000 eiro vai līdzvērtīgu summu vietējā valūtā atbilstīgi maiņas kursam, kas publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* 2001. gada 10. augustā, vai
- c) tā soda maksimālais apjoms, ko uzliek kā vienreizēju maksājumu par katru pārkāpumu, nav mazāks par 500 000 eiro vai līdzvērtīgu summu vietējā valūtā atbilstīgi maiņas kursam, kas publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* 2001. gada 10. augustā, neatkarīgi no pārvadāto personu skaita.

2. Šā panta 1. punkts neskar dalībvalstu saistības gadījumos, ja trešās valsts valstspiederīgais lūdz starptautisku aizsardzību.

5. pants

Šī direktīva nekavē dalībvalstis attiecībā uz pārvadātājiem, kas nepilda Šengenas Konvencijas 26. panta 2. un 3. punkta un šīs direktīvas 2. panta noteikumos paredzētās saistības, pieņemot vai saglabāt citus pasākumus, kas ietver cita veida sankcijas, piemēram, transporta līdzekļa kustības aizliegumu, arestu un konfiskāciju vai darbības atļaujas pagaidu apturēšanu vai atsaukšanu.

6. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka to normatīvie un administratīvie akti paredz pārvadātājiem, pret kuriem celta prasība soda uzlikšanas nolūkā, ir efektīvas tiesības uz aizstāvību un apelācijas iesniegšanu.

7. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2003. gada 11. februārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

2. Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants

Šī direktīva stājas spēkā 30 dienas pēc publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

9. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Luksemburgā, 2001. gada 28. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

B. ROSENGREN